

Persoonlijke effectiviteit 1 – eindopdracht (herkansing 1)

Student: Nathan Nieuwenhuizen

Klas: G&I1C

Studenten nummer: 3032208

Module: Persoonlijke Effectiviteit 1, herkansing 1 – Wendelien Koop

Introductie

Bij deze eind opdracht mocht ik tussen twee opdrachten kiezen. Ik heb gekozen voor opdracht 2 (Planning en Organisatie), omdat ik met name op dat gebied mezelf verder wil ontwikkelen en omdat mijn zwaktepunt daar ligt.

Ik ga in het volgende hoofdstuk deze opdracht maken met het reflectiemodel Korthagen.

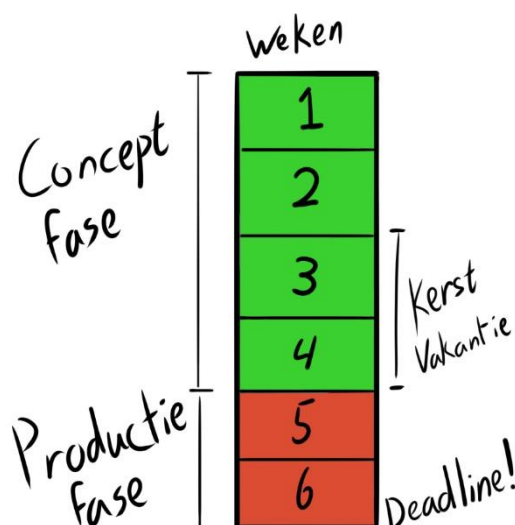
****Dit is het 1ste herkansing voor dit eindeopdracht. Mij werd als feedback gegeven dat het uiteindelijke plan in ronde 4 niet S.M.A.R.T genoeg was. Ik heb die ronde verbeterd. ****

Planning en Organisatie

Ronde 1 - handelen

Tijdens het module 'If This Then That' werd mij de opdracht gegeven om binnen 6 weken (met kerstvakantie) een Arduino apparaat te maken. Het resultaat moest aan het volgende volstaan:

1. Het moest creatief zijn
2. Het moest technisch gecompliceerd genoeg zijn
3. De behuizing moest mooi genoeg zijn waardoor je de bedrading niet ziet.

Geschrokken van deze eisen, kon ik in het eerste week maar niet opkomen met een goed idee voor wat ik zou maken voor het project.

In het tweede week heb ik wel iets in mijn gedachten, maar ik heb niks opgeschreven. Wel heb ik de werkcolleges gevolgd en de onderdelen besteld die nodig waren voor het project maar qua documentatie deed ik niets.

Toen begon de kerstvakantie, ik heb besloten niks te doen omdat ik moest wachten voor de onderdelen (ook al waren die tijdens de kerstvakantie bezorgd) en omdat ik wilde rusten van deze halve schooljaar.

Na de kerstvakantie had ik daardoor maar twee weken om de coderen, behuizing maken, solderen, tweaken en documenteren.

Het kostte me veel moeite en stress maar het is gelukt.

Ronde 2 – onderzoek

*Voordat ik begin met het onderzoek, moet ik vertellen dat dit een project is die je eentje doet, dus als ik voor de ander spreek, dan spreek ik als wat ik zelf zou willen denken, doen, voelen en willen. *

1. Wat wilde ik?

Wat ik wilde is dat deze project zo soepel mogelijk verloopt en dat ik een goede voldoende haal.

2. Wat dacht ik?

Dat deze project leuk is, maar wel buiten mijn comfortzone. Verder dacht ik ook eerst dat ik veel tijd hiermee zou hebben.

3. Wat voelde ik?

Nogal ongemotiveerd om eraan te beginnen, maar wel vreugde aan de mogelijkheden waar ik aan zou kunnen beginnen.

4. Wat deed ik?

Ik heb veel tijd (4 weken van de 6) ingestoken in het concept zodat ik de vertrouwen heb om er daadwerkelijk aan te beginnen.

1. Wat wilde de ander(en)?

Wat ik zelf zou willen is dat ik een erg interessante, originele idee heb, binnen de eerste week en de benodigheden heb om meteen te gaan beginnen. Waardoor ik minder stres heb voor andere vakken.

2. Wat dacht de ander(en)?

Ik zou willen denken dat ik alle touwtjes in handen had en precies wist wat ik zou moeten doen.

3. Wat voelde de ander(en)?

Zelf zou ik minder onzeker willen voelen en meteen gaan beginnen met het project. Verder zou ik minder stress willen voelen omdat dit een nieuw onderwerp/ervaring is dat ik wil gaan bestuderen/leren kennen.

4. Wat deed de ander(en)?

Zelf zou ik binnen de eerste week alles gestudeerd hebben, een plan van aanpak gemaakt zou hebben en tot slot in de 2de week en kerstvakantie eraan beginnen.

Ronde 3 – de kern

Tijdens het schrijven van de tweede ronde, merk ik dat wat ik wilde wel gelijkgaat met wat ik zou willen, maar met wat ik deed, voelde en dacht juist verschilt.

Ik merk dat de wat ik zou willen/doen/denken/voelen lijkt op een post Mortem van wat beter kon.

Ik merk hierdoor wat de kern is van mijn probleem.

Het zijn er namelijk twee:

1. Ik voelde me meteen overrompeld van wat de docenten wilde van het project. Hierdoor wou ik beginnen met het leukste onderdeel van het project namelijk het concept. De productie dat minder leuk was en zwaarder, deed ik na het concept maar ik wou langer met het concept verder gaan.
2. Ik kreeg de impressie dat zes weken erg lang was. Maar ik had niet een goed beeld van hoe ik elk onderdeel moest inplannen.

In een zin ben ik wel blij met deze ontdekking tijdens het schrijven van dit reflectiemodel. Het geeft me een beter overzicht over mezelf.

Ronde 4 – Alternatieven ontwikkelen en daaruit kiezen

Ik heb hieronder drie alternatieve oplossingen gedefinieerd die me zou kunnen helpen om dit soort problemen voor de volgende keer voorkomen.

1. De saaie moeilijke taken eerst gaan doen en daarna pas de leuke taken doen, zodat ik minder stress heb bij het einde
2. Een plan van aanpak maken en daarmee al mijn taken beter inplannen waardoor ik minder stress zou krijgen bij het einde voor het volgende project
3. Meer research in de conceptfase van het project, zodat ik minder overrompeld raak bij het begin van het productieproces.

Ik heb besloten om alternatief 2 als plan te gebruiken. Deze ga ik vervolgens S.M.A.R.T. formuleren zodat het makkelijker wordt om deze daadwerkelijk te realiseren.

Om de SMART plan te formuleren, ga ik ze per onderdeel invullen en daarna bij elkaar brengen.

Specifiek

Hierbij stel ik de W-vragen (wie, wat, waar, wanneer, waarom) over het doel dat ik wil bereiken.

Dus dat wordt als volgende:

Wie: Ik

Wat: Een plan van aanpak maken

Waar: op school

Wanneer: Voordat het development van het ISA (Individuele Studie Activiteit) project begint (1 April)

Waarom: zodat ik beter mijn tijd kan inplannen en minder acties uitstel tot het einde van het project. (Wordt verder uitgelegd in het kopje 'Acceptabel'.)

Meetbaar

Hiermee wordt het doel van het plan vergeleken met bestaande normen en procedures.

De meetbaarheid van het doel wordt vergeleken dat het plan van aanpak voor het begin van het development correct wordt opgesteld. Als het later wordt gedaan en/of dat het plan van aanpak niet compleet en correct is opgesteld is, dan wordt het beschouwd als niet gehaald.

Acceptabel

Met acceptabel wordt bedoeld aan wie dit plan gericht is. Ook wordt gekeken of er een gewenst resultaat behaald wordt.

Het doel van het plan van aanpak is om een beter beeld heb op het project en daarmee mijn tijd beter kan inplannen en daarmee de latere werkdruk, die ik bij het vorige project heb ervaren, kan voorkomen.

Realistisch

Geeft deze plan voldoende uitdaging maar is het wel haalbaar. Het doel mag niet te makkelijk zijn maar ook niet te moeilijk.

Ik merk dat als ik maandenlang de tijd heb om een plan van aanpak te maken, dat het te makkelijk gaat worden. Daarom ga ik voor mezelf opstellen dat ik voor dit plan van aanpak maar maximaal een dag mag over doen. Ik ga hierdoor in het plan een datum opzetten wanneer ik aan het plan van aanpak ga maken. Namelijk een week voor het project (25 Maart).

Tijd

Een plan wordt veel meer concreter als het minimaal één concrete datum heeft. De data voor dit plan zijn 25 Maart (het maken van het plan van aanpak) en 1 April (het begin van het ISA-project).

Het plan

Nu alle eigenschappen van de SMART-plan duidelijk zijn, ga ik het plan volledig opstellen.

Dit is mijn uiteindelijke SMART plan:

Op 25 Maart, een week voor het begin van het ISA-project (1 April) ga ik binnen die dag een plan van aanpak opstellen dat gaat over het complete verloop van het ISA-project. Dit wordt gedaan op school. Het plan van aanpak gaat alle processen langs die nodig zijn om het project goed te laten verlopen. Elke geplande taak binnen het plan van aanpak wordt kort beschreven. Verder wordt ook de geschatte duur (in uren) van elke taak bepaald en eventuele opmerkingen.

Met dit plan van aanpak ga ik een beter beeld krijgen over het project en kan ik mijn tijd beter inplannen. Daarmee wordt de latere werkdruk, die ik bij het vorige project heb ervaren, voorkomen.

Ik moet toegeven dat het SMART maken van dit plan mij enorm heeft geholpen, aangezien ik hem ook daadwerkelijk heb uitgevoerd!

Hier is de link naar mijn plan van aanpak voor mijn ISA: [link](#)